

**Brev från Selma  
Lagerlöf till Valborg  
Olander: 1935-1940 &  
odaterat : Ep. L...**

Lagerlöf, Selma,

*HS Ep. L 45*



National Library  
of Sweden

Falun 2. 3. 1938.

Käru älskade. Tack för gårdagens brev. Du har rätt i att jag nu är ganska bra återställd. Jag klär på mig och Rammar mig utau hjälp, och jag kan gå genom rummen utau köpp och Rämmer det icke som om jag vid nästa steg skulle stupa omkull. Men de nerver, som regleru hjärnan äro väl ännu icke fullt bra. Jag blir trött av att prata med främmande, jag arkar diktera brev i två timmar, men då är jag alldeles slut. Jag kan ligga om nätterna och tänka ut en scen efter den andra i en novell, som jag vill skriva, men då jag sedan på där försöker skriva mer detta, får jag snart huvudvärk av trötthet och måste sova. Nu skall jag försöka dämpa om icke frisk luft, värme och solsken skall kunna återge hjärnan eller kanske jag skall säga huvudets nerver en omula uthållighet. Det är icke själva taekför mågan och icke heller författarförmågan, som är borta, men fotet ligger i den så lätt påkommande tröttheten. Men jag vet ju, att skadade nerver kunna botas, och det hoppas jag på. Det är för dessa försagade nervero skall, som jag icke vågat mig till Stockholm. Mätte det nu icke bli för snart för mig dämpa med alla rårensaker. Det är mitt hopp, att Helena skall hjälpa mig med att leta fram alla inkonst och utgiftsposter ur Rarsabok och från debetsedlar. Det är egentligen därför som jag tar henne med mig. Nej, det var då ett för tråkigt brev, som bara handlar om mig själva.

Nog kan det bli bryddant för dig att skriva  
om de gamla skolorna, det förstår jag, men är du  
inte i grunden glad åt uppdraget? Du har säkert mycket  
och mycket att säga, som aldrig kommer fram i dag-  
läset, om du inte åtog dig att skildra dessa gam-  
maldags förhållanden. Inte kan jag säga, att du be-  
höver skylla på nöd och fattigdom för att du kom för  
tidigt i skolan. Hur som helst så var det dock en stor  
lycka för dig, att du har observerat ditt lera att stu-  
dera och din begåvning och lagade, att du kom i ordent-  
lig skola först till Jönköping och sedan till seminariet.  
Tänk så många år jag förspejde av min ungdomstid där-  
för att jag hade så okunniga guvernanter, Säg bara, att  
lusten att studera, som var dig medfödd, inte kunde  
hejdas. Och inte bleo du förstörd heller av det förli-  
diga skolarbetet. Du kom ut i livet med ett fast un-  
derlag av väl inpräntade kunskaper, som du har nyt-  
ta av än i dag. Du skrev ju så trevligt och  
bra om seminariet. Du kommer nog att gö-  
ra sammanlunda nu också. att du inte får  
skriva direkt nedrättande om någon, det för-  
står jag nog, du får urskalda och förklara  
och skylla på tidsomständigheterna. Det kom-  
mer nog att lyckas dig. Glor du allt, som du  
vill säga, så klart utarbetat i huvudet, att  
du kan berätta det, så vare det kanske bra  
att få det stenograferat. Det känner du bäst  
själ. Inte skador det att genomarbete stoffet  
under några vaknätter. Men går det med glad-  
je och inte med suckar, ty detta kan du få mycket  
glädje av, många goda hälsningar från Gerda  
och Helena. Hälsa Pyster! Ditt alltid  
Selma.